

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Hîncu Dumitru,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Hîncu Dumitru împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-21/24
NR. PIGD 2-22016742-01-3ra-05012024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza, judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani: T. Avasiloaie
Curtea de Apel Chișinău: V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca

27 noiembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Hîncu Dumitru

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 04 februarie 2022, Hîncu Dumitru a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului de încetare a raportului de serviciu și restabilirea în funcție.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, potrivit ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.199 din 07.12.2021 ”Cu privire la încetarea raportului de serviciu” s-a dispus: ”în corespundere cu Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din carul Ministerului Afacerilor Interne, se încetează raportul de serviciu conform art. 38 alin. (1) lit. f) (în cazul lichidării entității din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcționarul nu poate fi încadrat în altă funcție publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcție), inspectorul principal Hîncu Dumitru, inspector superior al Secției poliției criminale a CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău, din 08.12.2021”.

3. A relatata că, în urma analizei circumstanțelor de fapt și normelor legale în baza căruia a fost emis ordinul MAI nr.199ef din 07.12.2021 ”Cu privire la încetarea raportului de serviciu”, apreciază ordinul enunțat ca fiind ilegal. Or, prin ordinul MAI nr.437 ef. din 04.09.2012 ”Cu privire la suspendarea contractelor de muncă cu angajații CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău, căpitan de poliție Dumitru Hîncu și locotenent de poliție Vitalie Bazatin”, a fost suspendat contractul individual de muncă încheiat cu căpitanul de poliție Hîncu Dumitru, inspector superior al Secției poliției criminale a CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău al MAI, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești pe caz.

4. Prin ordinul MAI nr.178 ef. din 08.11.2021 ”Cu privire la reîncadrarea în funcția exercitată înainte de suspendare a domnului Hîncu Dumitru”, s-a dispus: ”1. Se revocă Ordinul MAI nr.437 ef. din 04.09.2012 ”Cu privire la suspendare a contractelor de muncă cu angajații CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău, căpitan de poliție Dumitru Hîncu și locotenent de poliție Vitalie Bazatin” în partea ce se referă la suspendarea contractului individual de muncă încheiat cu căpitanul de poliție Hîncu Dumitru, inspector superior al Secției poliției criminale a CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău al MAI. 2. Se reîncadrează căpitanul de poliție Hîncu Dumitru, în funcția anterior

deținută de inspector superior al Secției poliției criminale a CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău al MAI. 3. Prin efectul Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, se echivalează gradul special „căpitan de poliție” cu gradul special „inspector principal” lui Hîncu Dumitru. 4. Se preavizează Hîncu Dumitru privind reducerea funcției de inspector superior al Secției poliției criminale a CPS Buiucani al CGP mun. Chisinau al MAI, în temeiul ordinului MAI nr. 5 din 04.01.2013 ”Cu privire la preavizarea efectivului MAI. 5. Se acordă inspectorului principal Hîncu Dumitru un preaviz de 30 zile calendaristice, cu reducerea programului de muncă de până la 2 ore zilnic, conform art. 38 alin. (5) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

5. A menționat că, ulterior prin ordinul MAI nr.183ef. din 09.11.2021 „Cu privire la trimiterea în deplasare în interes de serviciu”, s-a dispus trimiterea în deplasare în interes de serviciu, în cadrul Inspectoratului de poliție Buiucani al Direcției de poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției, pentru o perioadă de 30 zile, până la 08.12.2021 a inspectorului principal Hîncu Dumitru.

6. La data de 06.12.2021, a înaintat cerere Ministerului Afacerilor Interne prin care, în temeiul art.88 alin.(1) lit. c) din Codul muncii, odată cu preavizarea privind reducerea funcției de inspector superior al Secției poliției criminale a CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău al MAI, a solicitat să-i fie propus în scris un alt loc de muncă. Tot la data de 06.12.2021 reclamantul Hîncu Dumitru a înaintat cerere Ministerului Afacerilor Interne prin care, în temeiul art.38 alin.(1) lit.f) din Legea nr. 288 din 16.12.2016, a solicitat să fie încadrat în altă funcție publică cu statut special sau transferul într-o altă funcție.

7. Reclamantul a opinat că, a fost de acord și a solicitat încadrarea în orice altă funcție publică cu statut special sau transferul în orice altă funcție, ori oferirea oricărui alt loc de muncă (funcție) în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care ar fi fost vacantă în cadrul Ministerului Afacerilor Interne sau în autoritățile administrative ale acestuia. Cererile menționate nu au fost soluționate, iar până la moment, Hîncu Dumitru nu a primit un răspuns la aceste cereri.

8. Astfel, la data de 07.12.2021 a fost emis Ordinul MAI nr. 199 ef. ”Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu”.

9. Reclamantul a făcut referire la prevederile art.38 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 288 din 16.12.2016, potrivit căruia, condiția încetării raportului de serviciu a funcționarului public este ca (i) funcționarul nu poate fi încadrat în altă funcție publică cu statut special și (ii) refuză transferul său într-o altă funcție, la caz, aceste condiții ne fiind întrunite, or, Hîncu Dumitru nu a refuzat transferul său într-o altă funcție publică, ba mai mult ultimul prin cererea din 06.12.2021 a solicitat transferul său într-o altă funcție, ultimul

putând fi încadrat în orice altă funcție publică cu statut special, prin cererea depusă solicitând acest lucru.

10. Cu referire la prevederile art.16 alin.(1) și (2) din Cod administrativ, a reținut că, autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin, (1) Cod administrativ, potrivit căruia autoritățile publice ”trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Consideră că, Ministerul Afacerilor Interne era obligat prin lege să își exercite discreția fără erori discreționare.

11. A subliniat reclamantul că, scopul dreptului discreționar conform esenței dispoziției art.16 alin.(1) și 137 alin.(1) Cod administrativ, este de a permite autorității să răspundă flexibil la diverse probleme ce apar în anumite domenii de administrare publică. În acest fel, autoritatea publică poate adopta decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între scopul legal abstract și circumstanțele reale. În special, aceasta oferă loc pentru un test de celeritate și echitate.

12. Drept urmare, prin prisma art.31, art.118 alin.(1) Cod administrativ, din conținutul ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.199ef din 07.12.2021 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu”, se constată că, Ministerul Afacerilor Interne nu a motivat încetarea raportului de serviciu cu Hîncu Dumitru.

13. De asemenea, reclamantul a mai invocat că, încetarea raportului de serviciu cu Hîncu Dumitru este ilegală și încalcă drepturile individuale ale acestuia, ea nu este nici în interesul comunității, or, încetarea raportului de serviciu cu un colaborator calificat, cu o vechime mare în domeniu, fără ca această persoană să fie sancționată disciplinar sau să existe alte curențe în activitatea sa profesională, contravine principiilor profesionalismului, integrității profesionale și loialității, stabilității în funcția publică, colaborării și cooperării, imparțialității și nediscriminării, transparenței, obiectivității, eficienței și responsabilității (art. 5 din Legea nr. 288/2016, principiile profesionale ale funcționarului public cu statut special).

14. Totodată, reclamantul a mai indicat și prevederile art. 89 din Codul muncii și opinează că, odată cu anularea ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 199 din 07.12.2021 ”Cu privire la încetarea raportului de serviciu”, instanța de judecată urmează să dispună restabilirea lui Hîncu Dumitru în funcția de inspector superior al Secției poliției criminale a CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău al MAI, iar în temeiul art. 90 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul muncii, se impune necesitatea încasării din contul Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul său a unui salariu mediu lunar pentru eliberarea nelegitimă din serviciu.

15. A solicitat reclamantul anularea ordinului nr.199 din 07.12.2021 ”Cu privire la încetarea raportului de serviciu”, restabilire în funcția de inspector

superior al Secției poliției criminale a CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău al MAI, încasarea unui salariu mediu lunar pentru eliberarea ilegală din serviciu și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

16. Prin hotărârea din 25 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Hîncu Dumitru împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului nr.199 din 07.12.2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, restabilire în funcție de inspector superior al Secției poliției criminale a CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău al MAI.

17. La data de 27 octombrie 2022, în interiorul termenului legal prevăzut de art.232 alin.(1) Cod administrativ, Hîncu Dumitru a depus apel nemotivat, iar la data de 16 februarie 2023, a fost depusă motivarea apelului, prin care ultimul a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

18. Prin decizia din 11 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Hîncu Dumitru împotriva hotărârii din 25 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

19. În susținerea poziției sale instanța de apel a reținut că, este justă concluzia primei instanțe, potrivit căreia, reclamantului/apelantului Hîncu Dumitru i-au fost respectate garanțiile stabilite de art. 38 alin.(5) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr.288 din 16.12.2016 și anume prin Ordinul MAI nr.178ef. din 08.11.2021, în privința reducerii funcției de inspector superior al Secției poliției criminale a CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău al MAI, ultimul fiind înștiințat despre reducerea funcției deținute și i s-a acordat inspectorului principal Hîncu Dumitru un preaviz de 30 de zile calendaristice, cu reducerea programului de muncă cu până la 2 ore zilnic.

20. Cu referire la solicitarea reclamantului din 06.12.2021 privind reîncadrarea sa în altă funcție, instanța de apel a reținut că, prin răspunsul nr. 44/10-14892 din 06.12.2021, reclamantul/apelantul Hîncu Dumitru a fost invitat pentru a fi audiat conform art. 94 Cod administrativ, pentru data de 07.12.2021, însă ultimul nu a manifestat nici un interes față de invitația MAI și nu s-a prezentat la audieri, deși cunoștea despre faptul că, termenul de preavizare expiră la data de 08.12.2021 și drept consecință, survine eliberarea sa din funcție.

21. De asemenea, a mai invocat instanța de apel că Ministerul Afacerilor Interne a mers în întâmpinarea reclamantului/apelant Hîncu Dumitru, și pe lângă faptul că, prin răspunsul nr.44/10-14892, a fost invitat la audieri pentru data de 07.12.2021, ultimul a fost contactat inclusiv și telefonic la data de

06.12.2021, ora 16.32 de către comisarul Andrei Chirca, șef al Secției resurse umane a Direcției management instituțional a Ministerului Afacerilor Interne, la numărul de telefon 068988222, fiind informat repetat despre faptul că, termenul de preavizare indicat în Ordinul MAI nr.178ef. din 08.11.2021 privind reducerea funcției de inspector superior al Secției poliției criminale a CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău al MAI expiră la 08.12.2021 și acesta urmează să se prezinte în cadrul Secției resurse umane a Direcției management instituțional a Ministerului Afacerilor Interne, pentru a fi audiat.

22. Curtea de Apel Chișinău a menționat că Ministerul Afacerilor Interne al a manifestat diligență maximă în privința reclamantului/apelant Hîncu Dumitru, fiind întreprinse în acest sens mai multe măsuri în vederea audierii acestuia din urmă cu privire la o altă funcție, astfel că, Ordinul MAI nr. 199ef. din 07.12.2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, a fost emis cu respectarea rigorilor legale, ne fiind stabilite careva temeuri de anulare a acestuia.

23. Totodată, instanța de apel a mai remarcat că, din înscrisurile prezentate de către apelant nu se denotă și nu se confirmă alegațiile sale cu referire la netemeinicia Ordinului cu privire la încetarea raportului de serviciu, contestat la caz, iar simpla nemulțumire a participantului la proces cu soluția emisă pe marginea cauzei, nu poate constitui temei legal de casare a hotărârii contestate.

EXERCITAREA CĂII DE ATATC ÎN ORINE DE RECURS

24. La 06 februarie 2024, Hîncu Dumitru, a depus recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

25. În motivarea recursului a invocat cele relatate în cererea de chemare în judecată și suplimentar susținut că, pe lângă faptul că încetarea raportului de serviciu cu Hîncu Dumitru, este ilegală se încalcă drepturile individuale ale acestuia, or, încetarea raportului de serviciu cu un colaborator calificat, cu o vechime mare în domeniu, fără ca această persoană sa fie sancționată disciplinar sau să existe alte carențe în activitatea sa profesională, contravine principiilor profesionalismului, integrității profesionale și loialității, stabilității în funcția publică, colaborării și cooperării, imparțialității și nediscriminării, transparenței, obiectivității, eficienței și responsabilității.

26. A susținut că, decizia instanței de apel, nu este întemeiată legal, deoarece instanța de judecată a interpretat eronat prevederile Codului administrativ, iar concluziile sale nu corespund cu circumstanțele stabilite. Mai mult ca atât, instanța de apel a ignorat prevederile art. 94 alin. (2) Cod administrativ, care stipulează că, audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

27. Prin urmare, Ministerul Afacerilor Interne putea să dispună audierea lui Hîncu Dumitru și în mod verbal (telefonic) asupra solicitării (chestiunii) privind încadrarea în altă funcție publică cu statut special sau transferul într-o altă funcție, însă nu a făcut nimic în acest sens și nu i-a propus altă funcție publică cu statut special sau transferul într-o altă funcție.

28. A menționat recurentul că, decizia instanței de apel nu conține nici o apreciere, ce ar determina definitiv și incontestabil certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns. Ca urmare a celor reținute supra, în sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

30. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

31. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

32. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele

cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 27 decembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.122). Cererea de recurs a fost depusă la data de 06 februarie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

34. La data de 01 martie 2024, Ministerul Afacerilor Interne, a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului depus de Hîncu Dumitru, ca inadmisibil.

30. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

31. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

32. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

33. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Hîncu Dumitru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Hîncu Dumitru, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

36. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

37. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

39. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

40. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

41. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Hîncu Dumitru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc